

nogen Sinde. Det Prisniveau, der for Tiden hersker for Sukker, er lavere, end i det mindste jeg nogen Sinde erindrer at have set det, og jeg tror derfor, man maatte være glad, hvis det blot kunde lykkes at opretholde Kultivationen i det nuværende Omfang, men at man ikke paa nogen Maade skulde eller burde gaa til en Forøgelse af Statterne. Hvad Udgifterne angaa, maa det vistnok erkendes — hvad der ogsaa fra flere Sider er fremdraget ved Spørgsmaalet om Muligheden af en Bessærelse af Udgifterne til Administrationen — at Administrationsudgifterne ere i Forhold til Dernes Størrelse og Befolkningens Antal ret bethdelige, meget større forholdsvis end Udgifterne herhjemme, men det skyldes ganske sikkert særlige Forhold, som man umulig kan være Herre over, det skyldes den fjerne Beliggenhed fra Danmark, hvorved man bliver nødt til, trods det lille Omraade og det ringe Befolkningstal, at have det fulde Administrations-Maskineri bestaaende, hvis man overhovedet vil opnaa den Betyggelse for paalidelig og forsvaerlig Administration, som man overhovedet her i Landet mener det nødvendigt at kræve. At der paa enkelte Punkter skulde kunde gøres Forandringer, tvivler jeg ikke om, men vilde man foretage meget store Forandringer for at komme til en væsentlig Nedgang, frygter jeg alvorlig for, at man vilde komme til en Desorganisation af Administrationen derude, og til svvende og sidst tror jeg ikke, at dette høje Ting, hvis denne Frygt er berettiget, vilde gaa med dertil. Jeg vil kun i Anledning af, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds udtalte, at Plantageejerne paa St. Croix, efter hans Mening, og efter hvad der var berettet ham, skulde føre et særdeles flot og overdaadigt Liv, gøre den Bemærkning, at da han for sit Bedkommende udtalte, at han ikke havde noget personligt Kendskab til Forholdene, kunne de Bemærkninger, han fremkom med i den Henseende, ikke have nogen særdeles stor Vægt, med mindre han er i Stand til at nævne de Kilder, hvorfra han har sine Oplysninger. Jeg for min Part, som har et personligt Kendskab til Forholdene derude, sender ikke noget til et saadan flot og overdaadigt Liv og finder det meget uheldigt, at man saaledes offentlig paa den Maade betegner en hel Klasse af Mennesker. Er der en Overskridelse i en eller anden Henseende, maa det ramme den enkelte Person, men ikke en hel Stand. Jeg vil for mit personlige Bedkommende meget tilraade det høje Ting at fremme dette Lovforslag. Om der skulde være Mulighed for at foretage Ændringer paa enkelte Punkter, tør jeg ikke benægte.

men i Hovedsagen tror jeg ikke, at det Maal kan opnaas, hvortil det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds sigtede, nemlig at opnaa en Balance. Det anser jeg for en Umulighed. Ganske vist maa jeg erkende, at det er uheldigt, at Statskassen, hvis dette Lovforslag skulde gennemføres, ikke derved vilde opnaa nogen væsentlig bedre finansiell Stilling end den, vi nu staa paa, men jeg tror dog, at et meget bethdeligt Gode vilde opnaas, hvis man vedtog denne Lov, og det er dette, at man lægger Ansvar for Koloniernes Bestyrelse i kommunal Henseende alene over paa de lokale Styrelser, paa Kolonialraadene, medens man borttager fra dem de Opgaver, som det har vist sig, at de ikke kunne magte. Hidtil have Kolonialraadene, under de nuværende Forhold, voteret Udgifter og Indtægter, som de ikke have haft nogen virkelig Raadighed over. Deres Ansvarlighedsfølelse er derved i væsentlig Grad bleven forringet, og jeg tror, det vilde være til Fordel saavel for Kolonierne som for Statskassen, naar man kom til den Løsning, som Lovforslaget her tilfiger.

Jeg vil endnu til Slutning gøre en enkelt Bemærkning, og det er med Hensyn til et Forhold, som jeg ogsaa tidligere har berørt, da jeg for et Par Aar siden havde Ordet i denne Sag, det er Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Lovforslag vil have nogen Indflydelse paa Kolonialraadenes Ret til efter den nuværende Lovgivning at udtale sig eller afgive Betænkning om Love, der angaa Kolonierne. Noget Tvivl i denne Henseende har der været for mig, og det er et Punkt, som Kolonialraadene med Rette lægge meget stor Vægt paa, hvilket er forstaaeligt nok, thi hvis det f. Eks. var en Stattelov, som Rigsdagen her ønskede at vedtage, vilde det være meget beklageligt, om ikke Kolonialraadene havde haft Lejlighed til forinden at fremkomme med deres Udtalelse til Vejledning for den lovgivende Forsamling herhjemme. I de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, fremhæves det imidlertid, at en saadan Tvivl, som for øvrigt er fremdraget ikke alene af mig, men ogsaa af Kolonialraadet paa St. Croix i dets Betænkning, i Virkeligheden ikke er berettiget. Jeg tror dog, at de Bemærkninger, der ere fremjatte paa dette Punkt, ikke ere ganske afgørende, men at Tvivlen maa anses for vel grundet, men jeg skal ikke her, da det er et rent Fortolkningsspørgsmaal, komme nærmere ind derpaa, jeg vil maasse senere faa Lejlighed til at gøre det, men jeg vil kun sige, at naar man nu skulde gaa til en Forandring i Kolonialloven, vilde det være ganske naturligt, om man benyttede Lejlig-